

1975-10-27

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Citatet af St. St. Blicher er fra sangen "Jyden han æ stærk å sej", 1846. Knud Ferlov benytter et nedsættende og i dag forældet ordvalg om Ernest og Wonga Mancobas etniske baggrunde i sin afsluttende hilsen i brevet. I sine korrespondancer dyrkede han ofte en sproglig ekvilibrisme, som spændte fra det finkulturelle til det grovkornede. I dette brev er hensigten formentlig at variere den opremsende afskedshilsen i brevet. Knud Ferlov hæfter sig således ved de etniske forskelle mellem Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancoba og knytter dermed en eksotisme til deres forskelligheder. Wonga Mancoba betegnes som både "klog" og "mulat", så tilsyneladende er m-ordet ikke intenderet nedsættende fra Knud Ferlovs side.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Rafaella

Johann Sebastian Bach

Steen Steensen Blicher

Minna Ferlov

Niels Ejnar Jørgensen Ferlov

Joseph Haydn

Ernest Mancoba

Wonga Mancoba

Arkivplacering:

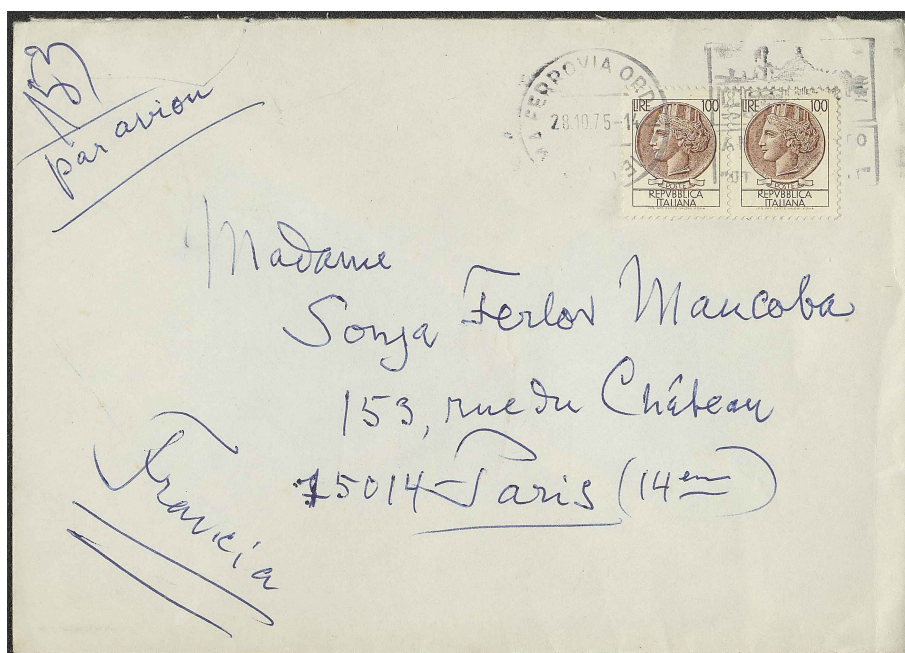
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba om sin erindring om hendes fødsel og ønsker hende tillykke med fødselsdagen. Han skriver om sin egen fødselsdag og en ung pige, som spillede violin for ham og hvis talent og ranke ydmyghed, han beundrer.

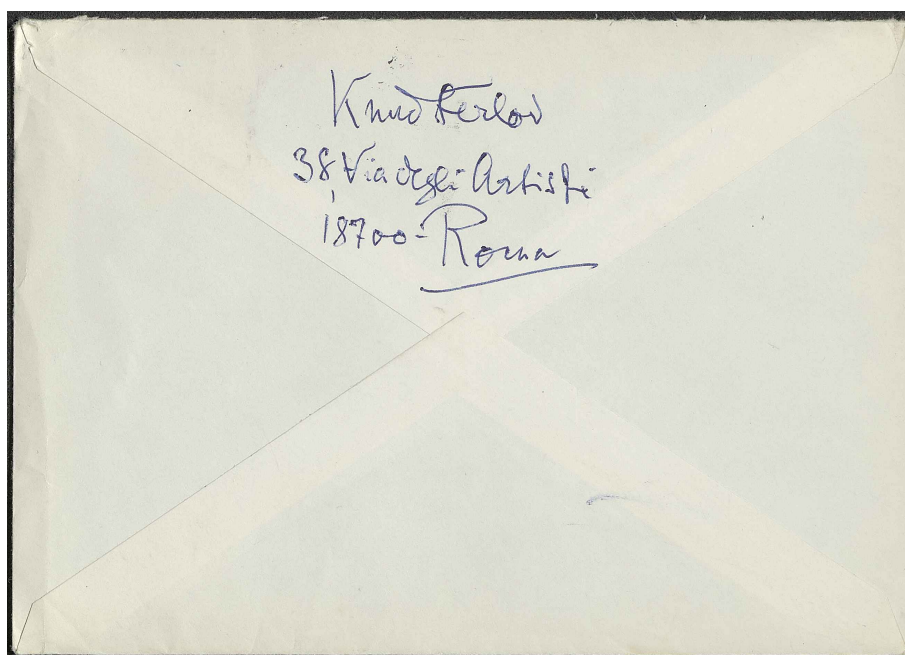
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 27 oktober 75

Kæreste Sonja

Tillykke med den første november!!
efter de mange aar. Ja husker endnu den
nat, du kom til verden. Det var inde
maaltid på Skydebanen ved far og
mor 50 aars bryllupsdag, at dine mor
maatte staa op på bordet og gaa hjem
at sætte dig ind i dagens lys. Hvor er
det længe siden! Nu er jeg jo gaaet ind i
mit 95. aar. Ja blev fejret af alle søstre,
som jeg aldrig før er blevet, men den største
oplevelse i denne tid, når jeg var en
lille pige på 11 aar, der rank som en
sølle tog sin violon og spillede Haydn
og Bach med en nonchalence og en
kraft, hvorpå man gik hen og tabte
sig på kne og stadig lige rank ved
sin faders fødder. Ja ved ikke, om

Jeg anerkender beundrer hendes geni eller hendes
den rante ydmyghed. Hun hedder Raffa-
ella og er fra det sødyske Slægt
Hun kommer snart igen til Rom
for at gaa paa Konserveratoret.

Jeg har det godt, men det gaaer lang-
somt med arbejdet; det ligner vi hinanden;
du; du er en Aalmodig som en Jøde.

"Jyder hører stærkt og seer,
Modde baad i Ny og Hej,
gør et af og gør et mien
Og alle du fortænt ham Sier"

Tak for dit sidste skønne brev!
og mange Kærlige hilsener til dig selv,
dit sorte mand og Klage Mulek

Din gamle onkel
Jens Valdemar